

Papatya Yapracağının Sancısı

— kul mehmet · 10 Temmuz 2021

Papatya Yapracağının Sancısı!

Bir sabah bilmediğim bir şehir'e gittim
Bilmediğim ben ve bilmediğim bir şehir
Ne kadar yabancı olabilir bana
Ben kendime yabancı iken
Yüreğimde sınımsız bir şey yok iken
Nasıl bir sıcaklık bulabilirim ki içinde
Ben kendimi tanımaz iken
Tanıdık bir yüz çıkar mı içinden
Nice anılar biriktirdim terk ettim
Yeni anılar biriktirmeye gelmedim
Sadece yaşamaya geldim sadece
Delikanlı gibi yaşayamadım kucaklayamadım
Sadece yaşamaya geldim kendimce
Hep kareli düşler gördüm
Kareli film çevirmeye gelmedim
Sadece hayatımın romanını okumaya geldim
Tek başına
Kendimle
Aynı şeyleri tekrar yaşamayı unutmak için
Gece vakti kapımı hasrette çalmayacak
Terk ediyorum diye gelende olmayacak
Bir ben kendimi bulabilirsem sadece kendim ben
Yitireceklerim uğruna gözyaşı da dökmeyeceğim
İçimde bağırın acılarında olmayacak
Sessiz bir ben kendim
Birde ben
O bende bende bana küskün duracak
Suratıma kapısını kapatanda olmayacak
Seviyor mu sevmiyor mu
Papatya falında sevmiyor çıkınca
Papatya yaprağının sancısını hissetmeyeceğim
Sadece kendime bir demet çiçek toplayacağım
Masama koyacağım koklamak için

Kaçamak bakışlarla sevmeyeceğim
Peşinde gece gündüz koşamayacağım
Kışın ayazında kapısında yolunda beklemeyeceğim
Yakacağım kışın sobamı
Üstünde kestane pişireceğim
Mangala köz koyarak
Ateşinde peyniri pişireceğim
Ekmeği kızartarak
Sıcacık sıcaklığıyla
Kızarmış peyniri yerken ısınacağım
Küf kokmuş sözleri duyarak
Morarmış suratımla oturmayacağım
Birisini mutlu ederken mutlu olmazken
Dünyamı karartmayacağım artık
Benden fazla seven değil sadece seven olursa
İllaki seveceğim
Başlaması ve bitmesi sancılı olandan
Kaçacağım uzaklaşacağım
Bütün akşamları yaşarken
Sabahları da yaşayacağım
Gece akşama sarılıp yatarken
Sabahları çiçek bahçelerinde gezeceğim
Yanımda gezmek isteyen olursa
Gelsin sesimi çıkartmayacağım
Hiçbir söz söylemeyeceğim
Az da yanımdaki konuşsun ve sevsin
Mehmet Aluç